

یادداشت

روزهای پرالتهاپ خاورمیانه

محمود فاضلی

دیپلمات پیشین و تحلیلگر امور بین الملل

جنگ در سوریه، فلسطین، لبنان و اوکراین با کل رویدادهای جهانی مرتبط است و نمی‌توان حملات اسرائیل به دمشق، تهران، بیروت و یمن و ماجراجویی اوکراین در کشاندن جنگ به خاک روسیه را جدای از رویدادهای جاری مناطق بحران‌زده در نظر گرفت. روسیه، ترکیه، سوریه، ایران، عراق، چین، کشورهای عربی خلیج فارس و اروپا، در مورد الزام اتمام اشغال و کشتار غزه مصمم هستند. به نظر می‌رسد کاخ سفید نیز در شرایط کنونی همین نیت را حتی در ظاهر دارد. آمریکا مستقیم و غیرمستقیم به ایران هشداری می‌دهد که مراقب سناریوهای خود در مقابل نتانیاهو و متحدانش باشد. قدرت آمریکا در جنگ اوکراین نیز رو به اتمام است و این کشور نگران است دستاوردهایی که در عرصه اروپا به دست آورده به دلیل شرایط کنونی این جنگ، از بین برود.

بعضی از اخبار نیز نشان می‌دهد که بریتانیا قصد دارد با تعمیق بیشتر بحران‌ها، رقابت‌ها و درگیری‌های آمریکا و روسیه، هر دو طرف را تضعیف کند. به همین دلیل، آمریکا و روسیه قصد دارند با حفظ آبروی خود و انعقاد یک توافق «شرافتمندانه» در فلسطین، لبنان و سوریه و همچنین در اوکراین، به مصالحه دست پیدا کنند. اولین گام در این راه، پایان‌دادن به حملات اسرائیل علیه غزه، عادی‌سازی روابط ترکیه و سوریه و در نهایت جایگزینی کابینه نتانیاهو است.

گروهی از تحلیلگران بر این باورند که تحریکات نتانیاهو برای انتقال جنگ از فلسطین به طور عام و غزه به طور خاص به منطقه، با هدف کشاندن ایران به یک جنگ فرآگیر است؛ با این امید که اسرائیل بتواند از انزوایی که در آن به سر می برد رهایی یابد و مردم را وادار کند قتل‌های او در فلسطین را به لطف یک جنگ جدید فراموش کنند و هرطورکه می‌خواهد در غزه به کشتار مردم بی‌دفاع بپردازد. از نظر نتانیاهو، جنگ با ایران باعث می‌شود کشورهای اتحادیه اروپایی و آمریکا در کنار او قرار بگیرند. ماجراجویی زلنسکی در راستای کشاندن جنگ به خاک روسیه و تیره‌کردن روابط روسیه با سوریه، فلسطین و ترکیه خواهد بود. آنچه به نظر می‌رسد این است که مسیر صلح احتمالی آنکارا-دمشق پیچیده است. عادی‌سازی روابط ترکیه و سوریه مستقل از بازیگران قدرتمند میدان دشوار است. عبور از این میدان مین و بازسازی وحدت صلح‌طلب اسرائیل آسان نیست.

در آستانه مذاکرات مطرح خاورمیانه بی‌شک یورش «ایتامار بن گویبر»، وزیر امنیت ملی راست‌گرای افراطی اسرائیل و «اسحاق واسرلوف»، وزیر توسعه به همراه برخی از نمایندگان پارلمان اسرائیل و گروهی از یهودیان افراطی به مسجدالاقصی شرقی وضعیت موجود را پیچیده‌تر می‌کند. دولت نتانیاهو با تحریکات جدید خود نشان داد که همه ادیان و میراث مشترک بشریت را هدف قرار داده است. ورود و یورش اسرائیل به صحن مسجدالاقصی در مقابل چشمان پلیس اسرائیل که تمام خود را از سکوت جهانیان می‌گیرد، تردیدهایی جدی برای روند صلح ایجاد کرده است.

سخنرانی اخیر محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین در پارلمان ترکیه نیز که گفته است: «نه دولتی به‌تنهایی در غزه تشکیل خواهد شد و نه بدون غزه دولتی تشکیل خواهد شد. با همکاری ملت اسلامی و عربی و همه آزادگان جهان در سایه تشکیل کنفور مستقل فلسطین به پایتختی قدس شرقی، غزه را بازسازی کرده و درد و زخم‌های ملت را التیام خواهیم بخشید. ملت فلسطین در برابر اسرائیل که به دنبال سیطره بر کل منطقه است، ایستاده است»، تا حدودی متفاوت از گذشته است.

از دیدگاه محمود عباس، قاتلان و جنایتکاران جنگی اسرائیلی از مجازات جنایاتی که مرتکب شده‌اند، قسر در نخواهند رفت. هرگز از قدس چشم‌پوشی نخواهیم کرد. قدس همیشه در قلب ما باقی خواهد ماند. به آن‌ان که از سناریوهای راز باختری را نخواهد داد. کشتور فلسطین به پایتختی قدس شریف، کرانه باختری و قدس به طور واحد و یکپارچه کشور فلسطین را تشکیل خواهند داد.

او از همگان خواسته است برای آزادسازی بیش از ۱۰ هزار اسیر فلسطینی از زندان‌های اسرائیلی در کنارشان باشند. اسرائیل جنگ نسل‌کشی را علیه ملت فلسطین به راه انداخته و بیش از ۴۰ هزار فلسطینی را به شهادت رسانده است. وحدت ملی فلسطین کوتاه‌ترین راه به سمت پیروزی بر دشمن است.

آمریکا از آغاز جنگ چند مرتبه از حق وتو در شورای امنیت برای جلوگیری از توقف جنگ استفاده کرده است. دولت آمریکا به‌رغم قتل و کشتار و ویرانگری و جنگ و کرسنگی اسرائیل علیه ملت فلسطین و هدف قراردادن نهاد‌های بشردوستانه، سه مرتبه در شورای امنیت برای جلوگیری از توقف جنگ از حق وتو استفاده کرده است. ملت فلسطین هرگز اجازه اشغال یک وجب از خاک غزه یا کرانه باختری را نخواهد داد. کشتور فلسطین به پایتختی قدس شریف، بر نوار غزه و کرانه باختری حاکمیت خواهد کرد.

او از شورای امنیت می‌خواهد که قطع‌نامه آتش‌بس در غزه و خروج نیروهای اسرائیلی از این باریکه را اجرایی کند و توصیه‌های دیوان دادگستری بین‌المللی را به اجرا بگذارد. به گفته او، شورای امنیت ۸۰ قطع‌نامه درباره مسئله فلسطین تصویب کرد اما هیچ‌یک از آنها به دلیل حضور آمریکا اجرا نشده‌اند. ملت ما در معرض ظلمی تاریخی و کشتار جمعی است که نتایج محافل بین‌المللی آن را محکوم کردند. ملت مقاوم و پابدار فلسطین دیر یا زود به استقلال و آزادی خواهد رسید.

پیشروی مسکو به سوی شهر استراتژیک شرق اوکراین، در واکنش به تصرف «کورسک»

ارتش روسیه بر دروازه‌های «پوکروفسک»

نزدیک به دو هفته از ورود اوکراین به خاک روسیه و پیشروی تا کورسک می‌گذرد. روسیه در این مدت بارها عقب‌نشینی کرده است اما خبر می‌رسد که ارتش روسیه با وجود عقب‌نشینی از کورسک، به‌سرعت به منطقه لجستیکی پوکروفسک در شرق اوکراین نزدیک می‌شود.

این خبر را یک مقام محلی در اوکراین به سی‌ان‌ان گفت. این مقام که نامش منتشر نشده، تأکید کرد که روسیه به‌سرعت در حال نزدیک‌شدن به پوکروفسک و مرکز نظامی کلیدی اوکراین در شرق این کشور است. براساس این مسکو با وجود دستاوردهای غافلگیرکننده کیف در منطقه کورسک، به پیشروی‌هایش علیه اوکراین ادامه می‌دهد. درحالی‌که پوکروفسک شهر بزرگی نیست، اما به دلیل اینکه راه دسترسی به کوستیناتینویکا و پایگاه‌های نظامی دیگر اوکراین است، مرکزی کلیدی برای ارتش اوکراین به شمار می‌آید.

تا پیش از آغاز جنگ روسیه و اوکراین، حدود ۶۰ هزار نفر در پوکروفسک زندگی می‌کردند که بسیاری از آنان در دو سال اخیر مجبور شدند خانه‌های‌شان را ترک کنند. نیروهای اوکراینی در ماه‌های اخیر از جاده‌ای که پوکروفسک و کوستیناتینویکا را به هم وصل می‌کند، برای تأمین نیازهای خطوط مقدم و تخلیه مجروحان به سمت دنیپرو استاده می‌کنند.

سرهی دوربیراک، رئیس اداره نظامی شهر پوکروفسک، از ساکنان این شهر خواست تا بی‌معطلی خانه‌های‌شان را تخلیه کنند. او در تلگرام نوشت: «دشمن به‌سرعت در حال نزدیک‌شدن به حومه پوکروفسک است.»

هشدار او حاکی از این است که مسکو با وجود تهاجم موفقیت‌آمیز کیف به خاک روسیه در هفته گذشته، از حملاتش به دیگر بخش‌های اوکراین منصرف نشده است. دولت زلنسکی اعلام کرد که از زمان شروع حمله غافلگیرانه‌اش به خاک روسیه، بیش از هزار کیلومتر مربع از خاک این کشور را تصرف کرده است و به‌همین دلیل ده‌ها هزار روس مجبور به ترک خانه‌های‌شان شده‌اند. از سوی دیگر، روسیه نیز در بیانیه‌ای هشدار آمیز اعلام کرد که «اوکراین برای تحریک پل منطقه کورسک از موشک‌های کشورهای غربی استفاده کرده است.»

به گزارش رویترز، وزارت امور خارجه روسیه می‌گوید اوکراینی‌ها از راکت‌های غربی که «احتمالاً مدل هیمارس و ساخت آمریکا هستند» برای تحریک پل رود روی‌خانه سیم در منطقه کورسک استفاده کرده‌اند. روسیه همچنین مدعی شد «داوطلبانی که می‌کوشیدند غیرنظامیان را از این منطقه تخلیه کنند» با راکت‌های آمریکایی ارتش اوکراین کشته شده‌اند.

سی‌ان‌ان می‌نویسد که هیمارس یا سیستم موشکی توپخانه با تحرک بالا، تانکون مخوف‌ترین سلاح ارتش اوکراین در این جنگ بوده است و از زمان ورود این سیستم موشکی به اوکراین سبب شد دولت زلنسکی بخش‌های درخورتوجهی از خاک روسیه را اشغال کند.

الکساندر سیرسکی، فرمانده ارتش اوکراین، خبر داد که نیروهای کیف با گذشت ۱۲ روز از آغاز تهاجم‌شان به خاک روسیه، همچنان در حال پیشروی یک تا سه کیلومتری در برخی مناطق کورسک هستند. کیف مدعی شد که از ششم آگوست تاکنون ۸۲ شهرک را در مساحتی به وسعت هزارو ۱۵۰ کیلومتر مربع در کورسک کرده تا از پیشروی نیروهای اوکراینی در خاک

با این حال، رویترز نتوانست گزارش‌های هریک از طرفین در میدان نبرد را جداجاناً تأیید کند. روسیه، غرب را به حمایت و تشویق برای اولین حمله زمینی اوکراین به خاک روسیه متهم کرده و گفته است که «تهاجم تروریستی کیف» مسیر جنگ را

تغییر نخواهد داد. اما مقامات واشنگتن که پیش‌تر بارها اعلام کرده‌اند نمی‌توانند اجازه دهند ولادیمیر پوتین در این جنگ پیروز شود، تهاجم غافلگیرانه اوکراین به خاک روسیه را «اقدامی پیشگیرانه و حفاظتی» تفسیر کردند و استفاده از سلاح‌ها و جنگ‌افزارهای غربی در این حملات را اقدامی درست دانستند.

به نظر می‌رسد حالا روسیه چندین هزار نیرویش را از نبردهای خط مقدم در مناطق اشغالی اوکراین عقب رانده است تا از دست‌دادن ارضی در منطقه کورسک را جبران کند. هم‌زمان «سرهی دوربیراک» می‌گوید: «دشمن تقریباً به نزدیکی پوکروفسک»، مرکز لجستیکی و نظامی کلیدی در اوکراین رسیده است و افزود: «آنها تنها حدود ۱۰ کیلومتر با حومه پوکروفسک فاصله دارند و وضعیت در حال وخیم‌تر شدن است.»

تصرف پوکروفسک در اوکراین، ولادیمیر پوتین را به هدفش برای تصرف تمامی مناطق شرقی اوکراین یعنی لوهانسک و دونتسک نزدیک می‌کند. کوستیناتینویکا، جنوبی‌ترین قسمت کمربند چهار شهر اوکراین (همراه با دروژکیوکا، کراماتورسک و اسلویانسک) است که ستون فقرات دفاعی اوکراین از منطقه را تشکیل می‌دهند؛ بنابراین هرگونه پیشرفت نیروهای روسی به سمت این شهر تأثیر بسیار زیاد و پیامدهای خطرناکی برای اوکراین خواهد داشت.

«سرهی تسهوتسکی»، افسر تیپ ۵۹ پیاده‌نظام موتوری اوکراین نیز به تلویزیون ملی اوکراین گفت که تهاجم اوکراین به روسیه به کاهش حملات مسکو در منطقه دونتسک منجر نشده است و «تلاش‌های روسیه برای پیشروی یک دقیقه هم متوقف نمی‌شود و نبردها شبانه‌روزی ادامه دارد». هم‌زمان الکساندر سیرسکی، فرمانده ارتش اوکراین، اذعان کرد که «نبردهایی شدید» در شهرهای پوکروفسک و تورتسک در جریان است. همچنین مؤسسه مطالعات جنگ، مستقر در ایالات متحده، اعلام کرد که نیروهای روسی در دونتسک «سرعت تهاجمی نسبتاً بالایی دارند و این مسئله نشان می‌دهد حتی در شرایطی که اوکراین نیروهای روسی را در داخل خاک این کشور تحت فشار قرار داده است، اولویت فرماندهی نظامی روسیه همچنان پیشروی در شرق اوکراین است.»

انتقال منابع به کورسک

از سوی دیگر، یک مقام ارشد کاخ سفید گفت: «به نظر می‌رسد روسیه تعدادی از نیروهای خود را از مناطق اوکراین بیرون کشیده و آنها را برای مقابله با حمله کیف به منطقه کورسک اعزام کرده است.»

جان کری، سخنگوی شورای امنیت ملی، به سی‌ان‌ان گفت: «از نظر ما محرز است که پوتین و ارتش روسیه برخی از منابع و یگان‌های خود را به سمت استان کورسک گسیل کرده‌اند تا ظاهراً با عملیات اوکراینی‌ها مقابله کنند». او افزود: «با این حال استقرار نیروها در خارج از اوکراین به این معنی نیست که پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، از عملیات نظامی در شمال شرق اوکراین یا مناطق جنوبی مانند زاپوریژیا دست کشیده است.» کری گفت: «در آن جبهه همچنان نبردهای داغی در جریان است.»

این اقدام در حالی صورت می‌گیرد که وزارت دفاع بریتانیا هم در پستی نوشت که روسیه شروع به استقرار نیروهای بیشتر در کورسک کرده تا از پیشروی نیروهای اوکراینی در خاک روسیه جلوگیری کند. وزارت دفاع گفت: «پس از نابسامانی‌ها و بی‌نظمی‌های اولیه، نیروهای روسی با تعداد بیشتری در منطقه مستقر شده‌اند که احتمالاً از دیگر نقاط درگیر نیز بیشتر باشد.» روسیه همچنین در تلاش برای جلوگیری از ادامه پیشروی

نیروهای کیف به سمت کورسک، در امتداد مرز اوکراین و روسیه، نیروهای دفاعی خود را تقویت کرده است. نیروهای اوکراینی برای اولین بار در اوایل ماه آگوست به این منطقه حمله کرده و ظاهراً مسکو را غافلگیر کردند.

آخر هفته گذشته بود که مقامات اوکراینی تأیید کردند نیروهای این کشور در منطقه دست به حمله مقابل زده‌اند و ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، ابتدا به‌طور غیرمستقیم این حمله را تأیید کرد. زلنسکی در اطلاعیه‌ای گفت که اوکراین کنترل شهر سوزای روسیه را به دست گرفته است؛ بزرگ‌ترین شهری که از زمان تهاجم مرزی به دست نیروهای کیف افتاده است. سوزا که حدود پنج هزار نفر جمعیت دارد، مرکز اداری کورسک محسوب می‌شود.

به گزارش اندیشکده مطالعات جنگ در واشنگتن، مقامات اوکراینی در حال انجام اقدامات لازم برای تحکیم و هماهنگی مدیریت عملیات جاری در استان کورسک و به رخ کشیدن پیشرفت اوکراین هستند. براساس گزارش اندیشکده مطالعات جنگ، اوکراین یک دفتر فرماندهی نظامی در استان کورسک راه‌اندازی کرده تا «نظم و قانون را برقرار و نیازهای اصلی مردم را برطرف می‌کند». این اندیشکده افزود «به ارزیابی این موضوع ادامه می‌دهد که نیروهای اوکراینی به لحاظ اعتقادی کل قلمرویی را که ادعا می‌کنند به تصرف درآورده‌اند، کنترل نمی‌کنند. با این حال راه‌اندازی دفتر فرماندهی احتمالاً به نیروهای اوکراینی اجازه می‌دهد که عملیات نظامی خود را در مناطق اشغالی ادعایی هماهنگ کرده و از غیرنظامیان محافظت کنند.»

زلنسکی گفت یکی از دلایل اصلی این حمله، حفاظت از مناطق هم‌جواری اوکراین است. او در اوایل هفته گفته بود: «هرچه حضور نظامی روسیه در مناطق مرزی کم‌رنگ‌تر شود، رسیدن به صلح و امنیت واقعی برای اوکراین محتمل‌تر می‌شود. دولت روسیه باید در قبال اقداماتی که انجام داده، پاسخگو باشد.»

روسیه پیش‌تر حملات دیگری را نیز به خاک خود دیده بود، اما عملیات کورسک از نظر وسعت، سرعت، حضور تیپ‌های زرمی اوکراینی و مدت‌زمانی که آنها در خاک روسیه مانده‌اند، چشمگیر است. به گفته تحلیلگران نظامی غربی، حدود ۱۰ هزار سرباز اوکراینی درگیر این عملیات هستند.

ژنرال الکساندر سیرسکی، افسر ارشد ارتش اوکراین، اوایل هفته جاری گفت که نیروهای اوکراینی حدود ۶۲۰ کیلومتر مربع از منطقه کورسک را به تصرف خود درآورده‌اند؛ اگرچه ادعای او به‌طور مستقل تأییدکردنی نیست. خطوط تماس در کورسک سیال هستند و هر دو طرف می‌توانند به‌راحتی مانور بدهند؛ برخلاف خط مقدم شرق اوکراین که ماه‌ها طول کشید تا نیروهای روسی به دستاورد درخورتوجهی برسند.

مقامات روسیه ادعای ارضی سیرسکی را رد کرده‌اند. دیمیتری پولیانسکی، معاون سفیر روسیه در سازمان ملل، در گفت‌وگو با خبرنگاران این حمله را «عملیاتی کاملاً بی‌پروا و دیوانه‌کننده» خواند و افزود که هدف اوکراین برای عقب‌راندن روسیه از شرق اوکراین محقق نمی‌شود، چراکه «ما در آنجا نیروهای کافی داریم»، نیکولای پاتروشیف، مشاور پوتین، در مصاحبه با روزنامه ایژوستییا در هفته جاری ادعای دخالت‌کردن آمریکا در این حملات را رد کرد. نیکولای پاتروشیف، دبیر سابق شورای امنیت روسیه، به این سؤال گفت: «ادعای رهبران آمریکا مبنی بر دخالت‌داشتن در عملیات کیف در منطقه کورسک با واقعیت مطابقت ندارد.... اگر مشارکت و حمایت مستقیم آنها نبود، کیف هرگز وارد خاک روسیه نمی‌شد.»

کارت دانشجویی اینجانب کیمیا انجم شعاع

با شماره دانشجویی ۱۹۰۱۱۲۱۶۰۱۴ از دانشگاه علوم

پزشکی ایران رشته پزشکی در مقطع دکترای عمومی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مدرک فارغ التحصیلی **اینجانب مصطفی بوالحسنی** فرزندامین الله به شماره شناسنامه ۳۰۴۶۵ صادره از تهران درمقطع کارشناسی رشته روابط سیاسی روابط دیپلماتیک صادره از واحد دانشگاهی تهران مرکزی دانشکده علوم سیاسی با شماره ۸۶۰۱۵۹۹۷۰۰۰ مفقود گردیده است و فاقد اعتباری می باشد.
از یابنده تقاضا می شوداصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی واحد تهران مرکزی دانشکده علوم سیاسی به نشانی تهران میدان سوهانک دانشگاه آزاد اسلامی ارسال نماید.

یادداشت

کارآفرینی و ایجاد اشتغال پایدار

یک کارآفرین به منظور تحقق ایده‌اش عوامل مورد نیاز مانند: فضا، نیروی کار، مواد مصرفی و سرمایه را فراهم آورده و با

استفاده از قدرت تصمیم‌گیری و مهارت که می‌تواند در مراکز آموزش فنی‌وحرفه‌ای کسب کند و استعدادهای فردی‌اش در طراحی، سازمان‌دهی، راه‌اندازی و مدیریت واحد جدید، ایده‌اش را محقق می‌کند و از این راه به کسب درآمد می‌پردازد.
همچنین در این راه یک کسب‌نکردن موفقیت را به دلیل فعالیت در محیط کنترل‌ناپذیر و مبهم و با موانع بیش‌بین نشدنی می‌پذیرد.
از نظر علم اقتصاد، کارآفرین فردی است که با صرف زمان و انرژی لازم، منابع، نیروی کار، مواد اولیه و دیگر دارایی‌ها را به گونه‌ای هماهنگ می‌کند که ارزش آنها یا محصولات حاصل از آنها در مقایسه با حالت اولیه‌اش افزایش یابد.
کارآفرین سرمایه‌دار نیست ولی قادر است از سرمایه‌های راكد به‌خوبی استفاده کند. همچنین او ممکن است مخترع، عالم، متخصص و هنرمند نباشد، ولی توان بهره‌برداری مناسب از علم، تخصص و هنر دیگران را دارد. تعاریفی که از کارآفرینی ارائه شده، مبین آن است که کارآفرین منظر سرمایه‌گذاری و ایجاد شغل از طرف دولت و دیگران نیست، او خود با شناخت صحیح از فرصت‌ها و استفاده از سرمایه‌های راكد، امکاناتی را فراهم کرده و با سازمان‌دهی و مدیریت مناسب منابع، ایده خویش را عملی می‌کند.
او تنها خودش شاغل نمی‌شود، بلکه بدون آنکا به دولت، در بخش غیردولتی برای تعداد دیگری نیز شغل می‌آفریند و علاوه‌برآن نقش مهمی در تولید و «اشتغال مولد» دارد. این امر سبب کاهش نرخ بی‌کاری بدون نیاز به سرمایه‌گذاری دولت برای ایجاد اشتغال می‌شود. البته دولت می‌تواند با حمایت ارائه تسهیلات و یگیری سیاست‌های مناسب، حرکت کارآفرینان را شدت و شتاب بخشد.
هر کارآفرین بالقوه یا بالفعل، به یک نسبت از این ویژگی‌ها و قابلیت‌ها برخوردار نیست بنابراین کارآفرینان طیف متنوعی را شامل می‌شوند که همین باعث تنوع در تعریف کارآفرینی و کارآفرین شده است.

نیروی انسانی، مهم‌ترین عامل مؤثر در رشد و توسعه هر کشور است و جمعیت هر جامعه به منزله ثروت ملی آن به شمار می‌آید. در شرایط فعلی کشور، یکی از بحران‌های اجتماعی، مسئله اشتغال است. این‌زور مسئله بی‌کاری در سال‌های اخیر، به‌عنوان یکی از چالش‌های اساسی اقتصادی و اجتماعی در زمره مهم‌ترین تهدیدهای امنیت و توسعه ملی مطرح شده است. بی‌کاری به مقیاس وسیع یکی از ویژگی‌های بارز کشورهای در حال توسعه است. عواملی نظیر انفجار جمعیت ناتوانی بخش‌های تولیدی در جذب نیروی کار، بیکاریگزینش‌های سرمایه‌بر به جای کاربر، کمبود سرمایه، انعطاف‌ناپذیری ساخت و تولید، بی‌کاری پنهان، تعیین دستمزدها بدون توجه به بازدهی نیروی کار و گسترش بی‌رویه بخش خدمات، زمینه‌ساز مشکل بی‌کاری در کشورهای در حال توسعه و ازجمله کشور ما شده است.
مبهن اسلامی ما ایران، جمعیتی جوان دارد و جوانی جمعیت هرچند سرمایه‌های انسانی نظیر منابع انسانی به اختیار برنامه‌ریزان کشور قرار داده، اما به واسطه عدم تعادل‌های فراوانی که در اقتصاد کشور وجود دارد، این سرمایه انسانی، خود به معضلی تبدیل شده است و قریب به ۱۵ درصد نیروی فعال کشور بی‌کار هستند. این در حالی است که هرساله بیش از ۱/۵ میلیون نفر که بخش درخورتوجهی از آنان (قریب به ۳۰۰ هزار نفر) دارای تحصیلات عالی هستند که متناسبانه مهارتی در راستای تحصیلات خود ندارند، وارد بازار کاری می‌شوند که برخلاف چند دهه اخیر، دیگر دولت در آن کارفرما و استخدام‌کننده بزرگ و اصلی نیست، بنا بر قوانین و برنامه‌های پنج‌ساله توسعه، دولت باید کوچک و کوچک‌تر شود و نمی‌توان از آن انتظار استخدام و جذب نیروهای تازه‌وارد به بازار کار را داشت، مگر در حد نیروهایی که به سن بازنشستگی می‌رسند. ضمناً برنامه‌ریزی‌های فعلی، تنها برای ایجاد سالانه ۷۵۰ هزار فرصت شغلی است که آن هم تاکنون محقق نشده است.
ازاین‌رو امروزه اشتغال مهم‌ترین دغدغه دولت است و به نظر می‌رسد تنها راه ممکن برای رفع این دغدغه، توسعه کارآفرینی است تا بتواند ایجاد اشتغال پایدار در جامعه داشته باشد.

برگ سبز/ سندکمانی خودرووانت پیکانHV-۱۶۰۰

مدل ۳۹۰ به شماره پلاک ۴۸ل۴۳۷ایران ۱۰

شماره موتور۳۱۵۳۱۴۹۰۰۸۵

شماره شاسی:۶۸۷۹۲۶۸۸۴۳۶AACGGAAAA به نام **امین چالاکي** **مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.**